

Zdeněk Auředníček 14. 5. 1864 – 21. 9. 1932

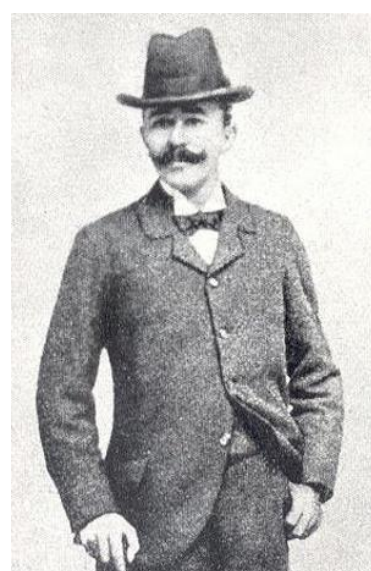
advokát

Olšanské hřbitovy V, odd. 12, hrob 20a

adopční nájemce Magen, z. s. (od r. 2021)

Projekt spolku Magen finančně podpořili:

Unie obhájců ČR, Evan Lazar a American Friends of Czech Jewry, Česká advokátní komora, Jan Krouský, TFP Legal, Gerhardt Bubník, Antonín Hradílek, Jiřina Marie Nováková, Petra Šaldová, Ondřej Trubač, Eva Benešová, Tomáš Jelínek, Helena Vaňková, Ivan Spira, Erik Tabery, Vladimír Polách, Jiřina Fleischmanová, Daniel Herman, Marta Neužilová, Miroslav Mareš, David Uhlíř, Jiří Padevět, Petr Papoušek, David Preisler, Julie Stejskalová, Jakub Szántó, Martin Vopěnka, Ondřej Preuss, Ivan Šorm, David Vágner



Ignát Schik, novinář (18. 4. 1841 – 1. 9. 1899)

Pocházel ze židovské rodiny z Nového Bydžova. Zastával funkci šéfredaktora staročeských novin Politik. Vystupoval proti velkoněmeckým a propruským tendencím. V roce 1877 se stal předsedou Spolku českých žurnalistů, první profesní organizace českých novinářů. Byl členem správní rady Národního divadla. Zemřel krátce před hlavním líčením Hilsnerova procesu, ve vypjaté době, která zasáhla i jeho blízké.

JUDr. Zdeněk Auředníček, advokát (14. 5. 1864 – 21. 9. 1932)

Narodil se v Liberci ve vážené a známé rodině českého advokáta a zemského poslance JUDr. Antonína Auředníčka. V roce 1891 se oženil s Annou Schikovou. Jejich domácnost v Kutné Hoře se stala střediskem místního společenského, politického a vlasteneckého života. Vše se však změnilo, když Auředníček převzal ex offo obhajobu v Hilsnerově procesu. Antisemitské předsudky zfanatizované části české společnosti se přetavily do útoků proti němu i jeho rodině. Manželé se raději přestěhovali do Vídně, kde nadále podporovali vlastenecké spolky. Auředníček dosáhl v březnu 1918 Hilsnerova

propuštění. Po vzniku Československa odmítl funkce senátního prezidenta Nejvyššího soudu a vyslance v Římě, protože se chtěl nadále věnovat svému povolání obhájce. Ve Vídni setrval až do konce života.

Anna Auředníčková, spisovatelka (22. 1. 1873 – 19. 7. 1957)

Spojovala životní cesty Auředníčka a Schika. Ve Vídni úspěšně prosazovala překlady českých spisovatelů. Za propagaci kultury v zahraničí obdržela od prezidenta Masaryka československý řád Bílého lva. Byla členkou Ženské ligy pro mír a svobodu, Amitiés Internationales, Federace mezinárodních pracujících žen, Spolku spisovatelek a umělkyně. Za nacistické okupace byla vězněna v Terezínském ghettu. O svých zkušenostech napsala knihu Tři léta v Terezíně. Po válce začala opět překládat, věnovala se drobné publicistice a rozhlasovému zpravodajství pro krajany v zahraničí.

foto hrobu: archiv SPH

portrét: http://biography.hiu.cas.cz/Personal/index.php/Soubor:Aurednicek_Zdenko_portret.jpg

volně podle: podkladů pana Tomáše Jelínka